

(Campani). — Рѣки: Лиристъ, Вултурнъ (Vulturnus, Voltorno) и Силаръ (Silarus, Se'o). — Огнедишащата пла-
нина — Везувий. Градове: главенъ — Капуа (Capua), Линтернъ (Linternum), Кума (Cuma), Неаполь (Neapolis, Napoli) или новия градъ (Нов-
градъ), Херкуланъ (Herculaneum), Помпей (Pompeii), Стабиа (Stabiae), Но-
ла (Nola), Суррентъ (Surrentum, Sorrento), Салернъ (Salernum) и пр.

4) Умбрия (Umbria), между р. Рубиконъ на съверъ, р. Езисъ (Aesis, Gesano), която я отдѣляла на югъ отъ Пиценъ, и р. Наръ (Nar, Nero), също на югъ и я отдѣляла отъ са-
бинянитѣ. — Умбрите, които я на-
селявали въ старо време, се пръс-
нали въ по голѣмата част на Ита-
лия. — Градове: Аrimинъ (Ariminum, Rimini), Сполетий (Spolegium, Spoleto), Нарния (Narnia, Narni), Окри-
кулъ (Orciculum, Otricoli) и др.

5) Пиценъ (Picenum, днесъ Marche d'Ancone или Анконска Мархия), между р. р. Езисъ на съверъ и А-
тернъ (Aternus, Pescara) на югъ; рав-
нинна и плодородна страна, обита-
ема отъ пицентитѣ. Градове: Анко-
на (Ancona) и Аскуль — Пиценъ (As-
colum Picenum, днесъ Ascoli).

6) Самний (Samnium, днесъ Аб-
руццо), планинска страна на ис-
токъ покрай Адриатическо море, отъ
р. Атарнъ (Atarnus) до р. Френто
(Frento, днесъ Fortore) на югъ, и на
западъ отвъдъ Апенините — до
Етрурия, Лаций и Кампания. Глав-
но племе — самнититѣ, други по
малки — марруцинитѣ и пелигнитѣ
на съверъ, френтанитѣ на истокъ,
гиригинитѣ на югъ и други. Рѣки:
Сагръ (Sagrus, днесъ Sangro) и Тиф-
фернъ (Tiffenus, днесъ Biferno). Гра-
дове: Беневентъ (Beneventum, днесъ
Benevento), Каудий (Caudium) — глав-
ни; вънъ отъ тѣхъ, градове имало
малко. Тѣй като обработването на
земята въ тѣзи планинска страна

изисквало голѣми и тѣжки трудове,
то самнитянитѣ били народъ грубъ
и твърдѣ войнственъ, обаче зани-
мавали се и съ земедѣлие, и съ
скотовъдство. Страната имъ, по из-
вѣрѣдно планинскитѣ си свойства,
била твърдѣ труднодостъжна.

III. Долна или южна Италия, и-
наче Велика Гърция, нарѣчена тѣй
по многото находивши се въ нея,
прѣимуществено по брѣговетѣ на
моретата, грѣцки колонии. Тя заклю-
чавала 4 области, 2 на западъ: *Лу-
кания и Бруттий*, и 2 на истокъ:
Апулия и Калабрия.

1) *Лукания* (Lucania), пѣвчето
планинска страна, между р. р. Си-
ларъ на съверъ и Лаусъ (Laus, днесъ
Lao) на югъ, и между Тирренското
море и Тарентинския заливъ, нари-
чала се тѣй по обитавшето въ нея
племе Лукани (Lucani), родъ отъ авзо-
нитѣ (Ausones), главно племе въ юж-
на Италия. Градове: Пестъ или Пос-
сидония (Poestum, Posidonia, днесъ
въ развалини), Хелия или Велия (He-
lia, Velia), Сибарисъ (Sibaris), отпо-
слѣ Турии (Thurii) и Копия (Copiae),
Хераклеа (Heraclea), Метапонтъ (Ме-
таропонтъ) и др.

2) *Бруттий* (Bruttium, днесъ Ка-
лабрия), югозападния край на южна
Италия, въ видъ на тѣсенъ полу-
островъ, отъ р. Лаусъ до носа Рег-
ий (Rhegium, днесъ Reggio), а на
истокъ до р. Бранданъ (Brandanus).
Планинска страна, обитаема вжътъ
отъ бруттици, полудивъ родъ отъ
авзонитѣ, а по всичкото продълже-
ние на морскитѣ брѣгове заета съ
богати грѣцки колонии. Градове: Ко-
зенция (Cosentia, днесъ Cosenza),
Пандозия Регий (Pandosia Rhegium,
днесъ Reggio), Мамертъ (Mamertum,
днесъ Opido), Петилия (Petilia, днесъ
Stromboli) и пр.

3) *Апулия* (Apulia, днесъ Пуллия
или Капитаната и областта Бари),
равнинна, плодородна и пастбищна